

L'ACTIVITAT A LA CERDANYA

És divendres al vespre. La feina d'entre setmana s'acaba, i la gent, qui més qui menys, s'allibera perquè arriben els dies de festa. A la Cerdanya fa una nit freda i a Puigcerdà en alguns carrers el gel obliga a caminar amb molta cura. No és un escenari que convidi a deixar el sofà i l'escalfor de casa. Tot i això, la biblioteca és plena de lectors, majoritàriament dones, que han participat en els cicles de lectures. Han anat a una conferència d'un escriptor. Una vegada asseguts a les cadires de la biblioteca un s'adona que per a tots els presents l'esforç ara seria quedar-se a casa mirant el serial de televisió de torn. Molta gent em diu que a Puigcerdà costa que el personal es mogui. Que muntar-hi activitats sovint comporta la decepció de veure sales buides. Hi ha, però, molts equips de gent que des de l'ombra miren de reactivar la vida social de la ciutat, a pesar de l'hivern i les estrenes de televisió. Són gent d'entitats, clubs o d'organismes més o menys públics que complementen la seva activitat professional organitzant actes públics. És l'exèrcit de lluitadors contra la mandra dels cerdans. Jo diria que la batalla és difícil, però que la tendència és bona. De mica en mica el boca-orella funciona i cada vegada són més els noctàmbuls de les xerrades, tallers, exposicions o projeccions que guanyen la mandra. Noctàmbuls que després aprofiten el debat posterior a l'acte per fer un beure i allargar la vetllada o quedar per a l'endemà. La de l'activista cultural i social a la Cerdanya és una feina discreta, però, per sort, tenaç i persistent. Això també és fer comunitat.

